

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Petra Mikeše ve věci žalobce: **D. P.**, zastoupený JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Botičská 4, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2022, čj. 101950/2021/KUSK/OLPPS/ZAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2024, čj. 47 A 46/2022-70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Říčany uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 261/2021 Sb. (zákon o silničním provozu). Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 8. 3. 2021 v 11:16 řídil na 7,5 km dálnice D1 ve směru jízdy na Prahu osobní vozidlo rychlostí vyšší, než je v úseku povolených 130 km/h. Silniční hlídka policie jedoucí ve vozidle naměřila žalobci pomocí rychloměru RAMER 10C rychlost 155 km/h. Výsledná rychlost po odečtení tolerance 3 % z naměřené rychlosti byla 150 km/h. Městský úřad uložil žalobci pokutu ve výši 2 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Žalovaný toto rozhodnutí změnil co do formy zavinění a ve zbytku rozhodnutí potvrdil.

[3] Krajský soud v Praze žalobu žalobce zamítl. Dle krajského soudu z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že oznámení o přestupku, záznam obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření spolu s ověřovacím

listem radarového rychloměru představují dostatečné důkazy o spáchání přestupku, pokud nejsou v řízení zpochybněny. V tomto případě správní spis tyto důkazy obsahuje.

[4] Krajský soud posoudil námitky žalobce ohledně měření v zatáčce a shledal je neopodstatněnými. Ze snímku nevyplývá, že by se vozidlo nacházelo v nepřípustném úhlu, přičemž kontrolní šablona na záznamu potvrzuje správné zaměření vozidla. Námitky žalobce týkající se změny jízdního pruhu byly shledány nevěrohodnými, neboť nelze předpokládat, že by si řidič přesně pamatoval místo změny směru jízdy. Geometrické a matematické analýzy žalobce nebyly považovány za důkaz, který by vyvracel správnost měření.

[5] Soud dospěl k závěru, že měření bylo provedeno správně a v souladu s návodem k obsluze. Nebyly zjištěny žádné relevantní okolnosti, které by zpochybnilly výsledek měření, a nebylo proto nutné provádět další důkazy, včetně výslechu policistů. Správní orgány postupovaly v souladu s ustálenou judikaturou a jejich rozhodnutí obstálo v soudním přezkumu.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[6] Žalobce (stěžovatel) se proti rozsudku bránil kasační stížností. Namítl, že byl nedostatečně zjištěn skutkový stav a nebylo tak prokázáno, že se dopustil přestupku. Není jeho povinností prokazovat svou nevinu. Stěžovatel nesouhlasí s tím, že pro shledání viny v přestupkovém řízení postačují úřední záznamy a jedna fotografie vozu. Namítá, že byly zamítnuty jeho návrhy na dokazování: výslechy zasahujících policistů, znalecký posudek z oboru metrologie či doklady o technickém stavu policejního vozidla, včetně pneumatik.

[7] Stěžovatel dále zpochybňuje přesnost měření. Zdůrazňuje, že měření nelze provádět v zatáčce. Nebylo prokázáno, že auto stěžovatele v době měření nepřejíždělo mezi pruhy.

[8] Žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud se předně zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[10] Nejvyšší správní soud uvádí, že k měření rychloměrem RAMER 10C se vyjádřil opakovaně, a to včetně otázek správného nastavení rychloměru, ověření správnosti provedeného měření a interpretace snímku z měření (rozsudky NSS z 3. 5. 2017, čj. 6 As 40/2017-32, ze 4. 12. 2013, čj. 1 As 83/2013-60, ze 17. 8. 2016, čj. 7 As 309/2015-51, či z 18. 12. 2020, čj. 5 As 279/2020-30).

pokračování

[11] Nejvyšší správní soud se opakovaně vyjadřoval i k námitkám týkajícím se podhuštěných pneumatik nebo výměny pneumatik letních za zimní u měřicího vozidla s tím, že odečítaná odchylka 3 % vylučuje uvedené nepřesnosti měření. V rozsudku z 13. 12. 2017, čj. 7 As 304/2017-41, Nejvyšší správní soud uvedl, že je-li pro dané měřicí zařízení vydáno (stále) platné ověření, lze presumovat správnost měření daného přístroje, přičemž je irelevantní, zda došlo k výměně pneumatik (obdobně např. rozsudek NSS z 26. 1. 2015, čj. 8 As 254/2016-67).

[12] Dle Nejvyššího správního soudu v této judikatuře není žádná zřejmá nejednotnost a ani není důvod ji překonat.

[13] V nyní posuzovaném případě krajský soud adekvátně vypořádal žalobní námitky stěžovatele, včetně dostatečnosti zjištěného skutkového stavu. Nejvyšší správní soud žádné zásadní pochybení nespatřuje. Závěr o vině stěžovatele je založen na úředních záznamech ve spise, fotografii vozidla, výsledku měření rychlosti z přístroje RAMER 10C a dokladu o kalibraci přístroje. Z úředního záznamu sepsaného policisty také vyplývá, že před započítím měření rychloměr v daný den vyzkoušeli ve zkušebním režimu. Nejvyšší správní soud považuje takový rozsah dokazování v daném kontextu za dostačující.

[14] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správní soudu je pro řízení o přestupku zásadní, zda správní orgány opatří takovou sadu důkazů, z níž lze po jejich řádném zhodnocení učinit závěr o tom, že se obviněný skutku dopustil a zároveň neexistují rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění. Pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu daného rychloměru (rozsudky NSS z 14. 5. 2015, čj. 7 As 83/2015-56, z 15. 8. 2019, čj. 10 As 36/2019-33, bod 20, z 22. 7. 2020, čj. 6 As 69/2020-33, body 10-11, z 23. 6. 2022, čj. 7 As 124/2020-32, body 15-16, či z 13. 3. 2024, čj. 6 As 194/2023-30, body 11-12). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 soudního řádu správního, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

[15] Stěžovatel zdůrazňuje, že jeho vozidlo při měření zatáčelo, což negativně ovlivnilo přesnost měření. S tím se Nejvyšší správní soud ztotožnit nemůže. Z fotografie ve spise je také zřejmé, že vozidlo stěžovatele jede rovně v jízdním pruhu. V žádném případě tedy k měření nedošlo při přejíždění vozidla mezi pruhy. Závěr, že k měření nedošlo při zatáčení vozidla má dostatečnou oporu ve správním spise.

[16] Nejvyšší správní soud neshledal žádné zásadní pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Uzavírá tak, že kasační stížnost svým významem nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost ve smyslu § 104a soudního řádu správního jako nepřijatelnou odmítl.

[17] Odmítnutí pro nepřijatelnost představuje zjednodušený meritorní přezkum (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, bod 53, č. 4170/2021 Sb. NSS), výrok o náhradě nákladů řízení se proto opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 soudního řádu správního. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti

úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci úspěch, Nejvyšší správní soud mu však náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu podle obsahu spisu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. dubna 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu